

«Ўзбекистон овози» муаммо қўяди

Тирин жондор аввало, озиқ билан тирин. Қорин оч бўлса, бир бунда нонинг олдидан ҳар қандай дуру гаҳар...

Одамлар озиқ-овқатини бироз гамлаб олган, кийин-бош, сўнгга бошана, ундан сўз эзеб-эйнат тўғрисида бош қотиради. Зотан, ҳозирги шароитда халқимизнинг озиқ-овқат маҳсулотларига бўлган талабни тўла-роқ қондириш бош вазифалардан бири бўлиб турганлиги сир эмас.

Бу борада Президентимиз, ҳукуматимиз кенг кўламли тадбирларни амалга ошираётган. Шу сабабли кўп миллионли халқимиз давлат ҳисобидан арзон нон ва босит зарур маҳсулотлар билан мунтазам таъминланиб турибди.

Ҳозир бозорларимизга кирсангиз одмингнинг жонидан бошқа ҳамма нарсага топишнинг мумкин. Айрим-айрим мена-чева, сабзавотлар нархи осмонга чиқиб кетди, деб нолиса, бошқалар: қимматчилик бўлса ҳам керакли нарсадан берига шукур, қаратилишдан асрасин, дейдилар.

Ҳақ гап. Бозорларда, дўкон пештахталарида қишлоқ хўжалиги маҳсулотларининг кўлини аввало она ернимиз саҳий кўшимиз, муътадил табиғатининг интиҳи, қолаверса, қалон кўлли деҳқон чорвадорларимиз меҳнати самарасидир.

Аслида ҳозирги шароитда арзон баҳонинг бўлиши ҳам қийин. Деҳқон аввало маҳсулотни катта харажат эвазига етиштирилади. Чунки, ёнгили, минерал ўғит, турли қимматли дорилар ниҳоятда қиммат бўлиб кетган. Қолаверса, маҳсулотни бозорга ташиб келтиришнинг ўзи бўлибди.

Шунинг билан деҳқоннинг таъминоти тугаса, келтирилган молнинг тинчгина сотиб кетса қолмайди. Бозорларда иш қилиб олган чойғончилар унинг у ёғдан қилиб, бу ёғдан қилиб, маҳсулотини арзон-гаров сотиб олишади. Қарабсанки, бирор нарса олмоқчи бўлсангиз ҳамма ерда бир хил нарх. Чойғончилар истасангиз шу, истамасангиз катта кўча, деб турaverишади.

Биз эса, айбон деҳқонга қўямиз. Аслида унга қолса мена, сабзавот, зарғошқасин тейроқ қилиб, қалон кўлли юз сўмининг қонига қараб ўтирмайди. Лекин савдогар ундай эмас. Бунга нисбатан тегишли органлар ҳали жиддий чоралар кўрганларча йўқ. Энди бу бошқа мавзу. Келгусизга бу масалага қайтамиз.

Юқорида айтганимиздек, бозорларда нарх-наво кўтарилиб кетаётган. Шунинг учун кўпроқ мена-сабзавот дўконларига чопамиз. Бирор байрам ёки кутлуг сана нишонланадиган бўлса, қишлоқлардан махсус қарвонлар ташкил этилади. Вилоятлар, туманлар шахримиз бозорларига турли хил мена, сабзавот маҳсулотларини келтиришади.

Шаҳарларда ярмаркалар очилишига бир ҳафта-ўн кун

ларда, шунингдек қатор вилотлар марказларида болалар пайлабалиш ишлаб чиқаришнинг фабрикалар бор. Аммо нечани кеча, кундуз ни кундуз демай ноз-неъмат етиштириб, дастурхонимизни тўкин қилаётганлар фарзандлари учун керакли оёқ кийимларни ўзи истаган вақтда тополмайди. Республикаимиз аҳолисининг ярмидан кўп қисми қишлоқлардан истеъмат қилади. Улар кўп болади. Кийим-кечак учун мато, рўзгор учун чит, сатин ниҳоятда зарур. Бироқ тўй ёки бирор маросим қилай деса уларни қидириб қишлоқ аёла-яраша мол топила қолса қолмайди!

Шундай экан, Тошкент, Бухоро, Фарғона тўқимачилик комбинатлари ўз ташаббуслари билан қишлоқ

да кўп жойларда, хусусан, чечка қишлоқларда бўлганман. Омининг айтганда, деҳқонга ҳам, чорвадорга ҳам ҳеч нарча осон бўлмади. Айниқса, ижара, оилавий пудрат амал қила бошлаганидан бери деҳқоннинг, чорвадорнинг иши қўяйди, масъулият ортиди. Энди зарур бўлса, тунда ҳам ишлашга тўғри келипти. Демак, улар шаҳарликлар қатори турли қўлайликлардан баҳраманд бўлиб - яшаётган ҳақи. Лекин тўғриси айтайдан улар оддий нарсалар таъминотида ҳам қийналяпти.

Ҳозир қишлоқ дўконларига кирсангиз баъзи моллар танқислиги кўрасиз. Омборхоналарда меъраштилган моллардан бошқа нарса йўқ. Улар ҳам меъраштилган кам берилди. Кийим-кечак, ай

роҳатдан кечиб етиштирган маҳсулотини шаҳарга, ҳатто қорхонага етказиб беради. Бизнингча республикаимиз санат қорхоналари ҳам ўзлари ишлаб чиқарган кийим-бош, пайлазал, уй-рўзгор буюмлари, қурилиш маҳсулотлари, озиқ-овқат билан бевосита қишлоқ жойларда савдо қилишса яхши бўларди.

Тўғри, ҳозир бирмунча қийин шароитда яшаймиз. Четдан келтириладиган ёнгили моллар, маҳсулотлар, техника воситалари, машин на-механизмларнинг нархи жуда ошиб кетди. Қишлоқ хўжалик маҳсулотлари хақи нархлари эса уларга мунтазам равишда кўтарилишига йўқ. Бу қишлоқ иқтисодига катта зарар бўлиб тушапти.

Биз бу билан деҳқончилик, чорвачилик маҳсулотларининг нархини ҳам кескин қўтариб қўйиш керак дегмоқчи эмасмиз. Таъиннинг ички учун бор, дегаларидек, бу аҳоли турмуш даражасига таъсир этиши мумкин. Лекин айрим ҳайрли анъаналаримиз борки, уларни тиклаш фақат фойда келтириши мумкин.

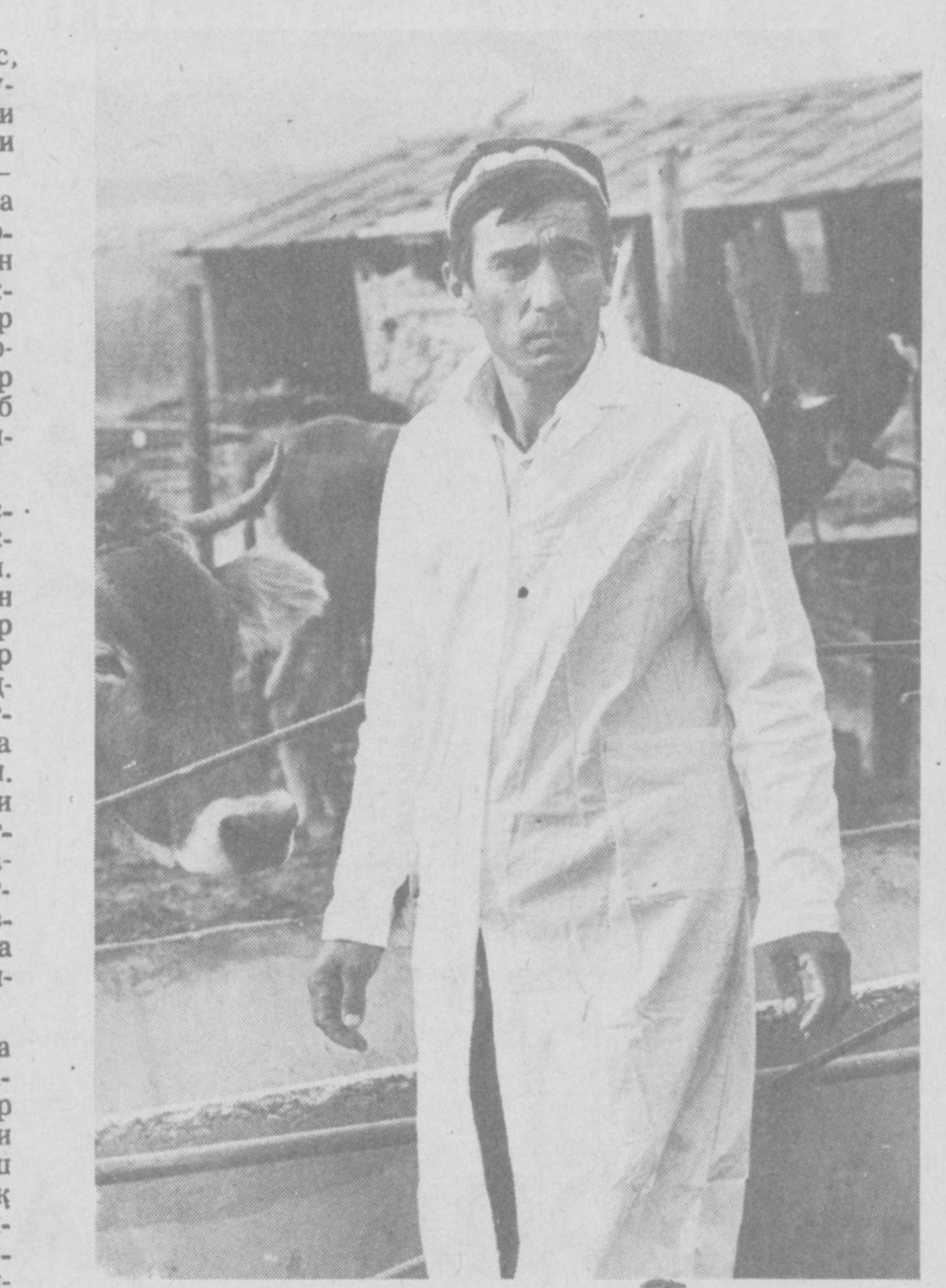
Масалан, мамлакат учун оғир бўлган йилларда Фарғонанинг деҳқону соҳибқорлари Петербургдаги Киров заводи жамоасига ўзлари етиштирган ноз-неъматлардан юборишган. Заовд жамоаси унга жавобан тежалар хом ашё, энергия ҳисобига, ишдан ташқари вақтда ишлаб, қўшимча бир неча трактор ясашган ва Фарғонага юборишгани тарихдан маълум.

Дўст бошига иш тушганда, билганида дегаларидек, ҳозирги қийин шароитда бир-биримизга ёрдам берсак, қўлаб-қувватласак, дориларим, ёруғ кунларга тейроқ етамиз. Илгарилари қолхозлар, совхозлар билан санат қорхоналари ўртасида оталиқ шартномалари тузилди. Деҳқонлар оталиқдаги ташкилотга қишлоқ хўжалиги маҳсулотлари етказиб бериларди. Заовд эса, керакли пайтда техникадан, ёнгиликдан ёрдам берди. Эҳтиёт қисмлар жўнатарди. Зарур бўлса, қишлоқдаги техникани таъмирлаб беради.

Бизнингча, ўша анъаналарни тикласак ёмон бўлмасди. Бу билан фақат деҳқон ва чорвадорлар ёрдам беришга қолмай ўз дастурхонимиз тўқинлигида ҳам ҳисса қўшган бўларди. Хуллас, қарс икки қўлдан дегаларидек, санат қорхоналари фақат қишлоқдан олиш билангина қифолланмай қўлаб кўмак бериши ҳам ўйласалар ёмон бўлмасди. Зеро, уйдан, рўзгорнинг қўнғили тўқ бўлган деҳқоннинг ҳам, чорвадорнинг ҳам иши унумли бўлади. Бу ҳаммамиз, ҳар биримиз учун фойдалидир.

Каримжон РИХСИЕВ.

ҲОМИДЖОННИНГ ҚУВОНЧ-ТАШВИШЛАРИ

Ҳомиджон Тиллаев асли фермерлики бундан икки йил аввал бошлаганди. Дастлаб бозордан арзон нархда санкиз бош снгр сотиб олди. Уларни меҳр билан парваришлади. Тадбиркорлик билан иш юргизди. Лекин айрим йил гинда ёлғизлигини ҳис қилди. Битта ўзи шунча молни парваришлагига кўзи етмади. Шунинг учун ака-укаларини ёрдамга жалб этди. Эндликда Тиллаевларнинг оилавий звеносида ишловчилар сонин беш кишига етди.

Ушбу кичик хўжаликда унча кўп бўлмаса ҳам даромад олинляпти. Ҳозир фермернинг қорамоллари анча кўпайди. Ун уч бош снгр ва олти бош бузоқ парваришляпти. Қишлоғи эса мул озунча жамғарилди. Молхона яхши ишляпти. Шу боис бўлса керак, фермернинг кўрсаткичлари ёмон эмас. Шу йилнинг ўтган йи бир ойи ичинда Тиллаевлар оиласини жамоа хўжалигига санкиз тоннага қўйишга сўтти. Натияжада тўрт юз минг сўмдан зиёд даромад олди. Энди қўриқдаги гапга келсак. Хўш, фермер хў-

жалигини янада ривожлантиришга қарор борми? Жамоа хўжалиги раҳбарияти пул қарз беришга ваъда қилляпти. Шунингдек озунча етиштириш учун уч гектар ер ақратлади, қорамолларни ҳайдаб қорқин учун ҳам имконият яратлади. Ҳозирча еш чорва-

дорлар оёқда мустақам туриб олиб, иложини борича жамоа хўжалигига сўт ва гўштни кўпроқ етказиб беришни оруз қилишмоқда. СУРАТДА: фермер Ҳомиджон Тиллаев.

Ш. ОЛИМОВ олган сурат (ЎЗА).

ҚАРС ИККИ ҚЎЛДАН ҲАМКОРЛИГИ ҲАҚИДА ҲАҚИДА ҲАҚИДА ҲАҚИДА

нинг арзонлигини айтмай қимизми? Кўпчилигимиз бир неча облитимизни гамлаб ҳам оламиз.

Ана шундай замин соҳивати фаёз қиритган ярмаркалар йилига Тошкентда бир неча мартаба ўтказилди. Қовун сайли, узумли кўргазмаси, яна аллақандай кўргазмаларни-ку айтмай қўйолмайлик.

Буларнинг ҳаммасидан асосан шаҳарликлар, хусусан санат қорхоналари жамоалари баҳраманд бўлишади. Бундан ташқари, вилот, туман марказларида ҳам дала маҳсулотлари ямаркалари тез-тез уюштириб турилади. Айрим қарвонлар бевосита айрим ишлаб чиқариш қорхоналарида савдо қилинади.

Шу пайтларда деҳқонларни миришқорлар, тажрибадорлар, саховатпешалар, замин заргарлари деяр улғулғимиз. Лекин шу захматкашлар ҳақида, уларнинг турмушлари, яшаш шароитлари, уй ташвишлари ҳақида деменча чўқурроқ ўйлаймизми?

Чунки, бирор марта тўқимачилик комбинати, кийим-кечак, пайлазал фабрикалари, уй-рўзгор буюмлари заводалари ўзлари тайёрлаган маҳсулотларни туманлар, хўжалиқлар марказларига олиб бориб сотишганини билмай-юқимиз. Нима учун зарур молларни машиналарга ортиб, санат моллари қарвонини ташкил қилиш ва иложини бўлса энг чечка туманлар, қишлоқлар аҳолисинга сотиш мумкин эмас!

Тошкент вилотиининг Чирчиқ ва Ингўйўл шаҳар-

аҳолисинга маҳсулот сотишнинг бири ўйлаб қўрсалар хайри иш бўларди. Ўзбекистон Енгил санат вазилиги ва Ўзбекистоннинг раҳбарлари ҳам макур марказнинг моҳиятига ҳали

ниқса, болалар кийим-бошларини, пайлазалларнинг - турки кам, уй-рўзгор анжомлари ҳам шу аҳволда. Хуллас, таъминотидаги тақчиллик кўпроқ қишлоқ кишинини қийнаб қўймоқда.

Дўст бошига иш тушганда, билганида дегаларидек, ҳозирги қийин шароитда бир-биримизга ёрдам берсак, қўлаб-қувватласак, дориларим, ёруғ кунларга тейроқ етамиз. Илгарилари қолхозлар, совхозлар билан санат қорхоналари ўртасида оталиқ шартномалари тузилди. Деҳқонлар оталиқдаги ташкилотга қишлоқ хўжалиги маҳсулотлари етказиб бериларди. Заовд эса, керакли пайтда техникадан, ёнгиликдан ёрдам берди. Эҳтиёт қисмлар жўнатарди. Зарур бўлса, қишлоқдаги техникани таъмирлаб беради.

Бизнингча, ўша анъаналарни тикласак ёмон бўлмасди. Бу билан фақат деҳқон ва чорвадорлар ёрдам беришга қолмай ўз дастурхонимиз тўқинлигида ҳам ҳисса қўшган бўларди. Хуллас, қарс икки қўлдан дегаларидек, санат қорхоналари фақат қишлоқдан олиш билангина қифолланмай қўлаб кўмак бериши ҳам ўйласалар ёмон бўлмасди. Зеро, уйдан, рўзгорнинг қўнғили тўқ бўлган деҳқоннинг ҳам, чорвадорнинг ҳам иши унумли бўлади. Бу ҳаммамиз, ҳар биримиз учун фойдалидир.

Каримжон РИХСИЕВ.

Фармон ва ижро ТАДБИРКОРГА ҲАҚИДА ҲАҚИДА ҲАҚИДА ҲАҚИДА

Ўзбекистоннинг иқтисодий мустақиллигига эришиши кўп жакатдан қишлоқ хўжалиги соҳаларида амалга оширилган ишловлар билан болди.

Айниқса, хўжаликларда тадбиркорлик ташаббускорлик билан иш юритиш тўқинлик сарни қўйилган замин ҳисобланади. Шу боис эндиликда қишлоқ хўжалигини да мулкчиликнинг янги, турли шакллари юзага келаяпти. Жумладан, фермерлик ҳаракати мамлакатимизда кенг қулоч ёзмоқда.

Бугунги кунда халқимизнинг дастурхонини тўкин қилишида фермер хўжалиқларининг қўшатиши ҳиссан салмоқли бўлиб бормоқда. Лекин баъзи жойларда фермерлик ҳаракатида тўқин қишлоқларда фермер бўлишга ҳаракат қилганларга хўжалик раҳбарлари ер қамлигини рўқаб қилишган. Деҳқон хўжалиги бошларининг розилигини эларнинг ихтиёрида ер қамлигининг чегарасини ўзгалтириш ҳолларига нима дейсиз? Худди шунга ўхшаш воқеа «Хўжалик» жамоасида ҳам рўй берган. Санобар Фахридинова оиласи томонидан етиштирилган доғли ақиллар учун розилигисиз жамоа хўжалиги томонидан ноқонуний ўриб қорборлан. Қўрииб турибдики, туманда бу борадаги қарорлар амалга ошиши қийин кечмоқда.

Туман ҳокимияти Вазирлар Маҳкамасининг янгида бўлиб ўтган мажлисдан кейингина «Тумандаги деҳқон-фермер хўжалиқларида ҳисоб-китоб ишларини йўлга қўйиш тўғрисида»ги 328-қарорини қабул қилди.

Қиссадан ҳисса шуки, маъмурилик, иқтисодий мустақиллигига эришимизга унча ишбилармон ва тадбиркорларга керакли ёрдам берилик. Шундагина артамиз ёруғ ва нурафшон бўлади.

Маъмурият ҚИЕМОВ.

МАЪНАВИЙ ЕТУКЛИК БУЮКЛИК ДИР

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ МАДАНИЯТ ИШЛАРИ ВАЗИРИНИНГ ҲАҚИДА ҲАҚИДА ҲАҚИДА ҲАҚИДА

Қадимдан Шарқнинг сукули фарзандлари доимо бунёдкорлик, қурувчиликни ўзи учун фахру ифтихор деб билишган. Бунга тарихнинг ёруғ саҳифаларида жой олган не-не мухташам бинлар ва бугунга қадар йиллар суронидан маҳабати ва пурвиқорлиги билан бус-бутун етиб келган иншоотлар гувоҳ. Сиз қурилиш йилларида масъул шахс сифатида вазириликда шу соҳада амалга оширилган ишлар ва кейинги режалар борада фикрлашсангиз...

Биласиз, тоталитар тартиб даврида, халқимизнинг маънавийти, маданияти, чунки миллий маданиятимиз тарихи топилиб, ривожини қатта пугтур етказилган эди. Шўроларнинг ҳукмон сиёсий ақидасига кўра бутун жаҳон цивилизациясини тарқатишга ўз ҳиссаларини қўшиб келган юртдошларимиз «марказнинг назарияда асосан иқтидорсиз, банд қилинган деҳқонлар, асосида белгилаб олаётган. Яна бир гап, ўзбек халқини ҳеч қачон фақат қорин ташвиши билан яшамаган. Бизнинг буюклигимиз ҳам маънавий тўқинликда. Маънавияти тўқ халқнинг келажига порлоқ, маданияти, сабоҳияти сермазум бўлади. Дунёвий иш тажрибаларига келсак, биз ҳам ўз навабатида бошқ ССРС тарихида бўлган ва бошқа бир қатор демократик тизимдаги ҳориний давлатларнинг иш тажрибаларини ўрганиб чиқдик. Қорхоналар масаласи тўғрисида мен шундай фикрларимизни қаратганда кичик қорхоналар ва катта ташкилотларнинг ўз-ўзини етлаб бошқариши ҳар хилдек туюлади. Аслида ундай эмас. Ҳамма нарса раҳбарнинг ишбилармонлигига ва миллат олдидаги бурча содиқлигига боғлиқ. Бизнинг соҳамизда иш механизми аниқ ҳаракат қилаётган маҳасаса ёки ташкилот ҳар доим инжиррога учраб келган. Шунга кўра биз ўзимизнинг ҳам гоийин, ҳам ақлий иш дастуримизни ҳисоблаган маданият ҳоҳсининг ривожланиши қолсин сақиясини ишлаб чиқаришимиз. Маданият ва санъат ақлийнинг моддий жиҳатдан баркамоллигига эришиш ма селаси хусусига келсак, бу

Натияжада Имом Бухорий, Баҳоуддин Наҳшбиди мақбаралари тўла таъмирдан чиқарилиб, теварак-отрофи обдонлаштирилди. Янги кунларда республикамиз ҳудудига Мирзо Улуғбек номи билан боғлиқ бўлган иншоотлар, айниқса, ул зот томонидан қурдирилган расадхона биноси тўла таъмирдан чиқарилиши мўжизаланмоқда. «Баҳо» концерти қайта таъмирдан чиқариш ҳақида шунча жамоани шакллантиришдан тортиб, олий икרו чўққисига чиққунга қалар унча раҳбарлик қилган, бутун буржунчи

ий-мансий аҳволини яхшилаш, шарт-шароит яратиб беришда нималар қилишмоқда? — Дарҳақиқат, санъат аҳлига, айниқса, еш истеъодларни иқтимоий муҳофаза қилиш борасида Президентимиз томонидан катта ишлар қилинмоқда. Қурбонимизнинг фармонлари маҳасаса билан, Вазирлар Маҳкамаси томонидан «Еш ижодкорларни уй-жой шароитларини яхшилаш» ҳақида қарорга биноан, шунинг ҳисобидан еш ижодкорларга 25 та уй ажратилиб, фойдаланишга

анижуманга таъйергарлик ишларини давлат ақиллиги. Умуман, биз шу бугунги 30 дан ортқ ажнабий мамлакатлар билан алоқа боғлашга уриндик. — Бугунги кунда мамлакатимизда кўлаб маданият тадбирлар ўтказиб кўзделди. Хитой Халқ Республикаси ва Ўзбекистон Республикаси талабаларининг концерт дастурлари алмашув бўлиб ўтди. Туркияда Ўзбекистон маданияти республикасининг Тошкентда ва Тошкент шаҳрининг Қорақалпоғистонда маданият кунлари ўтди. Республикаимиз тарихида биринчи бор «Театр: Гарб-Шар» халқаро театр фестивали бўлиб ўтди.

1994 йил учун мўлжалланган тадбирларимиз ҳам аначигина. Ўзбекистонда бўлиб ўтадиган Туркия Республикаси маданияти кунлари, Малайзияда ўтадиган Ўзбекистон маданияти кунлари, Қозғистон Республикаси маданият кунларини Ўзбекистонда ўтказилиши Ўзбекистон, Тожикистон, Қирғизистон, Қозғистон ва Озарбайжон республикаларининг театр фестивалари, Тошкентда бўлиб ўтадиган «Болалар ва ёшлар» фестивали, Покистоннинг Давор шаҳрида ўтадиган Халқаро кўнгроч театри фестивали ва шунга ўхшаш 20 дан ортқ тадбирлар шулар жумласидандир.

Кўчор НОРҚОБИЛ, сўхбатлашди.

тошпирлиди. Шу йилнинг 8 январь кунин қабул қилинган Вазирлар Маҳкамасининг яна бир қарорига асосан 1994 йили 96 хонадондан иборат бўлган уй-жой биноси қурилиб, фойдаланишга тоширилди. Ҳозирги кунда «Ижодкорлар уйи» деб номланувчи ётоқхонамиз ёшлар учун хизмат қилиб турибди.

— Ваҳодр ака, вазириликнинг чет мамлакатлар билан турли йўналишлардаги алоқалари қай тарзда олиб бориляпти? — Бу борада ҳам сезиларли даражада силжиланган манжуд. Кейинги икки йил мобайнида ҳукумат даражасида Хиндистон, Туркия, Хитой, Германия, Франция ва шунга ўхшаш давлатлар билан маданият алоқалар боғлаш тўғрисида шартномалар, битимлар, қарорлар имзоланди. 1800 дан ортқ маданият ва санъат ҳодимлари, 50 дан ортқ профессионал ва хаваскорлиқ тўғрисидаги кўрсаткичлари жамоалари чет эллар кўларда ҳамма номдаги Санъатшунослик илмий текшириш институтини Ўзбекистон ва Хиндистоннинг маданият ва тарихий алоқаларига оид бўлган илмий

биан миллий рақс санъатимизнинг раванқи учун қурашган буюқ рақоса Мукарама Турғунбоева номи билан аталуви музей очилиши ҳам бизнинг зиммамиздаги ишлардан. Қундилик амалга оширилган ишларимизга келсак улар жойларда, яъни республикамизнинг барча вилот ва шаҳарларида, туман ва қишлоқларида, вазиригимиз тасарруфиданги маҳасаса ва ташкилотларда режаларинида амалга оширилмоқда. 1994 йил ҳисобидан қилинадиган ишлардан Муҳиддин Қорёқубон номидаги Ўзбек Давлат филармонияси, Мухтор Афрасиёнов номидаги Тошкент Давлат консерваториясининг ҳамда «Баҳо» концерти эларнинг ёғи биноси, Наманган вилотидаги ва Термиз шаҳридаги кутубхона биноси қурилишлари ва шунга ўхшаш ўйлаб объектларни қуриш мўлжалланган.

Санъат аҳлига эътибор бериш ва уларни қўлаб-қувватлаш ниҳоятда савоб иш. Халқаримиз бун республикамизда жуда кўп рақс индиорларини даставвал уй-жой ташвишлари ўйлаштиради. Вазириликда еш санъаткорларнинг иқтимоий

мурилар сулоласини олайлик, Амир Темур, Улуғбек, Бобур, Хўмоошхоқ, Акбаршоҳ, Шоҳ Жаҳон ва сулоласининг бошқа давомчилари томонидан қуририлган иншоотлар ҳозирги кунда ҳам Темурийлар даври меъморчилик санъатининг ўзинга хослиги билан кўпчилигини ҳайратга солиб келмоқда. Айниқса, Шоҳ Жаҳон томонидан сукули ҳозирнинг Мумтоз вафотидан сўнг, унга атаб қурдирган Тож Маҳал мақбараси жаҳоннинг етти мўъжизалари билан бири саналади. Савдолингиздан келиб чиқиб яна шунинг айтқимизки, буюқ ақдодларимизнинг ишларини давом эттиришимиз учун энг зарур ҳисобланган мустиқилликни, миллат эрини тағини ва сиёсий ҳурликни қўлга киритдик. Ўзбекистон иқтимоий, иқтисодий ва сиёсий соҳада иқобий ўзгаришлар сари дадил қадимлар қўймоқда. Биз вазирилик тасарруфиданги маҳасаса, ташкилотларда хизмат қилаётган етқ қурувчи уста-лар, меъморлар ёрдамида буюқ ақдодларимиз мақбараларини, сағаналарини ва даҳмаларини таъмирлаш ишларини олиб бормоқдамиз.

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ МАДАНИЯТ ИШЛАРИ ВАЗИРИНИНГ ҲАҚИДА ҲАҚИДА ҲАҚИДА ҲАҚИДА

Қадимдан Шарқнинг сукули фарзандлари доимо бунёдкорлик, қурувчиликни ўзи учун фахру ифтихор деб билишган. Бунга тарихнинг ёруғ саҳифаларида жой олган не-не мухташам бинлар ва бугунга қадар йиллар суронидан маҳабати ва пурвиқорлиги билан бус-бутун етиб келган иншоотлар гувоҳ. Сиз қурилиш йилларида масъул шахс сифатида вазириликда шу соҳада амалга оширилган ишлар ва кейинги режалар борада фикрлашсангиз...

Биласиз, тоталитар тартиб даврида, халқимизнинг маънавийти, маданияти, чунки миллий маданиятимиз тарихи топилиб, ривожини қатта пугтур етказилган эди. Шўроларнинг ҳукмон сиёсий ақидасига кўра бутун жаҳон цивилизациясини тарқатишга ўз ҳиссаларини қўшиб келган юртдошларимиз «марказнинг назарияда асосан иқтидорсиз, банд қилинган деҳқонлар, асосида белгилаб олаётган. Яна бир гап, ўзбек халқини ҳеч қачон фақат қорин ташвиши билан яшамаган. Бизнинг буюклигимиз ҳам маънавий тўқинликда. Маънавияти тўқ халқнинг келажига порлоқ, маданияти, сабоҳияти сермазум бўлади. Дунёвий иш тажрибаларига келсак, биз ҳам ўз навабатида бошқ ССРС тарихида бўлган ва бошқа бир қатор демократик тизимдаги ҳориний давлатларнинг иш тажрибаларини ўрганиб чиқдик. Қорхоналар масаласи тўғрисида мен шундай фикрларимизни қаратганда кичик қорхоналар ва катта ташкилотларнинг ўз-ўзини етлаб бошқариши ҳар хилдек туюлади. Аслида ундай эмас. Ҳамма нарса раҳбарнинг ишбилармонлигига ва миллат олдидаги бурча содиқлигига боғлиқ. Бизнинг соҳамизда иш механизми аниқ ҳаракат қилаётган маҳасаса ёки ташкилот ҳар доим инжиррога учраб келган. Шунга кўра биз ўзимизнинг ҳам гоийин, ҳам ақлий иш дастуримизни ҳисоблаган маданият ҳоҳсининг ривожланиши қолсин сақиясини ишлаб чиқаришимиз. Маданият ва санъат ақлийнинг моддий жиҳатдан баркамоллигига эришиш ма селаси хусусига келсак, бу

нага қадимгидек узоқ жойлардан ишчи-мухтассилар тақлиф этилмади. Гиламлар шу қишлоқнинг ўзидан топилади. Ҳозир қорхонада 250 нафар ишчи маҳорат сирларини ўргатапти. Улардан 150 нафари уй-рўзгор ишлари билан банд аёллар бўлиб, эндиликда гилам тўқини ўрганиб олишди.

Янги иш жойлари очилгани билан қўшма-қўшма Исмоилова ҳамма қишлоқлардан юзага кичи хотин-қизга Туркияда ўргатган гиламдўзлик касби сир-асорларини кунт билан ўргатишга киришди. Бу билан у мустиқликни ўйиндан дадил оқдимаётган Ўзбекистон иқтисодийнинг юксалиширишга баҳоли қудрат мадаба бермоқда.

Тўғри, Наманган туманидаги Тобулоқ қишлоғида Ўзбекистон—Туркия қўшма қорхонаси ишга тушди. Турли ҳажмда ипак гиламлар тўқиб чиқарила бошланди. Қорхона

Тўғри, Наманган туманидаги Тобулоқ қишлоғида Ўзбекистон—Туркия қўшма қорхонаси ишга тушди. Турли ҳажмда ипак гиламлар тўқиб чиқарила бошланди. Қорхона

ЭРТАГА АНДИЖОНДА ЗАХИРИДДИН МУҲАММАД БОБУР ТАВАЛЛУДИНИНГ 510 ЙИЛЛИГИ ТАНТАНАЛАРИ БОШЛАНАДИ

ИНСОН ҲАЁТИДА унинг бутун келажигини белгилаб берувчи воқеалар бўлади. Бобур милод 400 бундай воқеа отаси Умаршайх мирзонинг ҳалокати бўлди. Агар бу форижани ўлим юз бермаганда, кейинги воқеалар тедрижи, Бобур мирзонинг тақдир қандақ кеңерди, бу ёлғиз Аллоҳга аён.

«Паст бўйлуқ, тегирма соқоллик, кўба юзлик» Умаршайх милод Бобукалон Амр Темурга тақлид қилиб аксар мўғулча бўр кийди. Яхши курган машғулоти «Шоҳнома» мутолаа қилиш эди. Қиличидан кўра, муштининг зарби қулироқ бўлиб, урса иккитарди. Йигитликда кўп чоғир ичарди, ичгандами, хушхўб таъфатлар даврасида иччини ёқтирар-заўлар битганига қарамай кейинчалик машининг давом эттирди. Темурийлар анъанасига кўра, қабулар секларди. Женгу жадал ва шикордан бўш вақтларини тикка жар лабда тикланган Аҳси кўрғондаги қаптархонасида ўтказарди. Тарих саҳни юз тўқсон тўққизинчи йил рамазон ойининг тўртинчи, душанба кунини (мелодий 1493 йилнинг 8 июни) Умаршайх милод 39 ёшида қутилганда, қаптархона билан жарга учиб ҳалок бўлди.

Нима бўлганда, тақдир азал ҳукми билан тарих саҳни юз тўқсон тўққизинчи, рамазон ойининг бошида (мелодий 1494 йилнинг июнида) Фарғона вилоятида ўн икки ёшда бўла бошдоқ бўлди. У Темурийларнинг бошида бўлган милод милоднинг учинчи ўғли Мироншоҳ милод авлодидан бўлиб, Султон Умаршайх милоднинг фарзанди эди. Султон Умаршайх милоднинг улуғ улуғи: Захриддин Муҳаммад, Жаҳонгир милод, Носир милод; беш қиз: Хонзодабегим, Мехробунбегим, Шахроунбегим, Едгор Султонбегим, Рўқия Султонбегим қолди. Бола подшоҳ мана шу фарзандларнинг тўнғичи эди.

Захриддин Муҳаммаднинг отаси Умаршайх милодга улган шажараси қуйидагича: Милод Захриддин Муҳаммад Бобур ибн Мирзо Умаршайх Кўрагон ибн Мирзо Султон Абубайид ибн Мирзо Султон Муҳаммад ибн Мирзо Мироншоҳ Кўрагон ибн Амр Темур Кўрагон. Бола подшоҳ Умаршайх милоднинг сукули хотини Кутлуг Нигорхонимдан тарих саҳни юз саксон саккизда, муҳаррам ойининг олтинчи кунини (мелодий 1483 йилнинг 14 феврални) дунёга келди. Кутлуг Нигорхоним Тошкентда ҳукмдорлик қилган мўғул хони Юнусхоннинг иккинчи қизи эди. Бола подшоҳ тахта чиққан пайтда Тошкентда Юнусхоннинг ўғли, Кутлуг Нигорхоннинг биродари Султон Маҳмудхон ҳукмдор эди. Захриддин Муҳаммаднинг она томондан шажараси қуйидагича эди: Милод Захриддин Муҳаммад Бобур ибн Кутлуг Нигорхоним Бинат Юнусхон ибн Вайсон ибн Шерали Юнусхон ибн Муҳаммадхон ибн Хиархўжахон ибн Туғлуқ Темурхон ибн Эсон Буғархон ибн Дуваҳон ибн Бароқхон ибн Есун Тува ибн Мўватгул ибн Чирағхон ибн Чингизхон. Шу билан бирга Кутлуг Нигорхоним томирда қилмоқ қонили. Бор эди. Юнусхоннинг онаси туркistonлик қирғиз бекиларидан. Амир Темур ҳукмдор бўлган пайтда Шайх Нурдиннинг зурафид бўлганлиги кўна китобларда қайд этилган.

Ровийлар хабар беришича, бола туғилганда кўп бабоқаратига ҳазрат Хожа Аҳрор Вайи, қаууси сирини, Мирзо Захриддин ном қўйиб эдилар. Ва бул исм баъзи авом халқнинг тилларига кирган келди. Эрс ҳазрат Хожа Аҳрор Вайи Мирзо Бобур исмига қўйиб қилдилар. Хўбела хатиблар Муҳаммад Захриддин Бобур ўқир эдилар.

Мирзо Бобур тахта чиққан пайтда унинг шуқудин боласи—соҳибқирон Амр Темур тибқосан буюқ салтанат парчаланиб кетган эди. Маркази Хирот бўлган Хуросон мулкида ўша давр Темурий ҳукмдорларнинг энг қулисин Султон Хўсейн Байқорон сўбат юргизса, салтанат асоси бўлган Мовароуннаҳр ўлкасида Чингайи, Темурий ва ўзбек султонлари билан шундай жанглар ва мудофалар қилдиларки, уларнинг оминини тўла баён қилишга қалам тили оғиз ва нуқсонлидир.

ЖАҲОНГИРЛИК Бобид ҳазратини мис тортеган қедар машаққат ва хатарлар кам қишларига учраган. У Ҳазратга дуч келган уқубат ва хатарлар оз подшоҳларга дуч келган. Уч қайта Самарқандни қилин зури билан фатҳ қилдилар. Биринчи марта Подшоҳ бобом ҳазратлари ўн икки ёшда (аслида ўн беш ёшда) иккинчи мартада ўн тўққиз ёшда ва учинчи мартада эса йигирма икки ёшда эдилар. (Иккинчи олимпиада) олти ой давомиде Самарқандни соқлашга уриндилар, лекин мақсадларига ета олмадилар. (Чунки) Хуросондаги амалилари Султон Хўсейн милод тоғаро қаби Кошгарда бўлган тоғаро Султон Маҳмудхон ҳам ўрдам юбормадилар. Ҳеч жойдан маъда ва ўрдам келмегач, маънос бўлдилар.

Ана шундай вақтда Шоҳибекхон (Шайбойиҳон): «Агар ўз эгачиниз Хонзодабегимни менга берсангиз, орамизда сулҳ тузулади ва иттифоқчилик алоқалари ўрналади», деб айттизиб юборди. Олир Хонзодабегимни ўша хонга бериб, ўларнинг қайтишлари зарур бўлди.

Алло, Султон Аҳмад жиянининг иноттаб мактубига парво қилмай юришини давом эттирди. Бирок, Самарқанд қўшини Кувасий кўпригига етганда фалокат юз берди. Лашкар тикилиб, тор кўприк огирлиқни кўтаролмай бир томонга қийшайиб ағнади. Кўп кишилар, отлар ва тевалар тезоқар сувда нобуд бўлди. Лашкар ичиде ваҳима бошланди. Бунинг устига от ўлати бошланиб, отлар тепа-тепа йиқилиб, ўлаётганини кўрган Султон Аҳмад дилидаги ваҳима ўрнини кўрқув эгаллади. Шу сабабдан ҳам у ўз жияни билан сулҳ тузиб ортига қайтишга мажбур бўлди. Аммо у Самарқандни қайтиб кўрмади — Уретепа кўрғонини яқинидаги Оқсув деган жисга етганда тўсатдан оламдан кўз юмди.

Амакиси қўшини қайтангандан қураонган бола подшоҳнинг қувончи яқинидаги Оқсув деган жисга етганда тўсатдан оламдан кўз юмди. Амакиси қўшини қайтангандан қураонган бола подшоҳнинг қувончи яқинидаги Оқсув деган жисга етганда тўсатдан оламдан кўз юмди.

Вафот этган Султон Аҳмад милоднинг ўрнини оладиган ўғли бўлмаганидан Самарқанд тахтига унинг инисин, Бобур милоднинг бошқа амакисин, Хўсор, Қундуз, Хатлон, Бадахшон ҳокимини бўлган Султон Маҳмуд милод ўттирди. Унинг тахторлиги узоққа бормади. Кўп вақт ўтмай у, ҳам икки биродари ортидан чин дунёга равона бўлди. Самарқанд тахтини унинг ўғли Бойсўнқур милод эгаллади. Аммо унинг уқаси Султон Али милод тоғу тахт деб биродаридан кенди, биродарига қаршисин жанг бошланди. Тахт тоғу бу, гоҳ у томон қўлга ўтиб турди. Самарқанд тахти учун кураш бошланган Бобур милод ҳам шу сабабдан ҳам гоҳ бу, гоҳ у милод билан жанг қила бошлади. Аммо бу орада, даслелте Темурий милодларнинг ғавғосини зимдан кузатиб, томоша қилган, уларни зафилаш

Мақсуд топилса яхши, йўқса нетайин, Бошимни олиб, қай сори элди кетайин.

Келди ул вақтки, Бошимни олиб кетайин, Олам ичра айғим аттуна аттаймен...

Бобур милод бир неча муваффақиятларга эришди. Самарқанд илтифидан қийиб дарбадорликда кечган аҳолисини «Бобурнома»да: «Бормоққа не маскан муқаррар, турмоққа не давлат муқаррар», — деб тасвирлаган эди. Энди бормоққа маскан муқаррар, турмоққа давлат муқаррар бўлишини тилаб йўлга чиққан Бобур милоднинг лаблари умрбод юрғини ўртаганич байтларини қайта-қайта пичирларди:

Мақсуд топилса яхши, йўқса нетайин, Бошимни олиб, қай сори элди кетайин.

Шайбойиҳон эса Мовароуннаҳрнинг тўла қўлга киритгач, Хуросонга ҳамла қила бошладилар. Султон

кўзига бўлиб ўтган воқеалар туш ва ҳайдак кўриниб, кеңар экан, Мир Алишер Навоийнинг бир байтин оғиздан қўймай, қайта-қайта тақорларди:

Мақсуд топилса яхши, йўқса нетайин, Бошимни олиб, қай сори элди кетайин.

Алам билан тилга олинган бу сатрлар унинг ботинида кучли қайноқ юз эканидан дарак берарди. Динини ўртатган форижга — Ватандан бош олиб кетмоқчи Бобур милод руҳан тайёр эди. Чунки у ҳали жуда ёш, «Ватанга бир кун қайтаман» деган умид кучли эди.

Хўш, бош олиб кетиш билан Бобур милод нимага эришмоқчи эди? «Ғаразим бу эдики, — деб эъди у бош олиб кетишдан кўзланган мақсад тўғрисида, — бу баҳона биле ораддан чиқсам, Мўғулистон ва Турфонга боргонда худ хеч мене ва дағдага қолмас. Уз жияевим ўзимнинг илтиғимда бўлур».

Бирок, ораддан чиқиб ва ўз жияларга ўз қўлида бўлиш истағи учун она юртдан айрилиш, очқорган, ундан қочиб Бобур милод юрекбағрини қаттиқ ўрттарди:

Келди ул вақтки, Бошимни олиб кетайин, Олам ичра айғим аттуна аттаймен...

Бобур милод бир неча муваффақиятларга эришди. Самарқанд илтифидан қийиб дарбадорликда кечган аҳолисини «Бобурнома»да: «Бормоққа не маскан муқаррар, турмоққа не давлат муқаррар», — деб тасвирлаган эди. Энди бормоққа маскан муқаррар, турмоққа давлат муқаррар бўлишини тилаб йўлга чиққан Бобур милоднинг лаблари умрбод юрғини ўртаганич байтларини қайта-қайта пичирларди:

Мақсуд топилса яхши, йўқса нетайин, Бошимни олиб, қай сори элди кетайин.

Шайбойиҳон эса Мовароуннаҳрнинг тўла қўлга киритгач, Хуросонга ҳамла қила бошладилар. Султон

тон Маҳмуд милоднинг шоҳ ҳузурига юборди. У билан ҳайрихошлиқ, иттифоқчилик ифодаловчи нома ҳам юбориб, ўрдам сўради. Шоҳ Исмомил Бобур милоднинг ортиги қийиб билан бажо келтириб, ўз аскарларини Хонмирзога ҳамроҳ қилди. Бобур милод уларнинг ўрдамига таяниб, Хўсор устига қўшин тортиди. Сўрхоб дарёсининг сул ирмоғи Оби Хингава устига қўрилган кўприк яқинида шайбойиҳон мағлуб бўлди. Хўсорини бошқарган Маҳмуд Султон ва Маҳди Султон ҳалок бўлишди. Бу воқеа барчага аён бўлган, жияни Шайбойиҳон султонлар, замон тақозосича, тезлик билан Туркистон томонга жўнадилар ва ўша ерда кеңар ва ором топдилар, — деб эъди Ҳафиз Таниш, — Тарих тўққиз юз ўн бешинчи йил ражаб ойида Бобур милод... у амон тоғида (яъни шилалар) ўрдами билан ўзининг мерос қолган мамлакатларини истило қилди ва Самарқандни пойтахт қилди. Бухорога эса Ширин Тоғойини ҳоким қилиб қўйди. Аммо Мовароуннаҳр халик бўлиб бошда подшоҳнинг бу ғалабасидан мамнун бўлган бўлса ҳам охирида унинг номақбул феъллари ва ҳуқларни тўфайли уни ўзларидан фироқ бўлишини... тангридан сўрадилар.

«Нима учун шундай бўлди?» — деган сўроққа Ҳафиз Таниш шундай жавоб беради: «Чунки халқ подшоҳдан қачон у ўзининг мерос қолган мамлакатига эга бўлса, ҳаёт ва тирикчилик заруратида бу ерде келган қизилбошдан либосини ташлаб, ахли суннат ва жамоат эътипатига кириб, шу вилоятнинг либосини кийишини кулар эди. Аммо Бобур подшоҳ ул меймун табақанинг либосини ўзидан йўқ қилмади ва халқнинг ундан қўзлаган умиди юзага чиқмади, чунки Бобур подшоҳнинг шавқати ва қуввати бошқадан маъда ва кўмак олиш эҳтиёжи тушмайдиган даражага етмаган эди... Мана шу сабабдан Бобур подшоҳ Мовароуннаҳрда сақина оқидан ортин ҳокимият ва мансаб эгаси бўла олмади ва шикаст топиб яна чекинши йўлини тутди... Бу воқеанинг баёни шулки ўша йилги қил тамом бўлиши ва кетма-кет тўқтовсиз ёмғирлар ёғиб, ер юзи сабабдан тўн қийиши билан Шайбойиҳон ҳоқорлардан

Толёй йўқи жонимга бололи бўлди. Ҳар ишқини айладим, ҳаттолиғ бўлди. Ҳар ишқини айладим, ҳаттолиғ бўлди. Ҳар ишқини айладим, ҳаттолиғ бўлди. Ҳар ишқини айладим, ҳаттолиғ бўлди.

Самарқанд тахтини эгаллашдан маҳрум бўлган Бобур милод Ҳинд мулкунини фатҳ этишга бел боғлади. Бобур ўз китобиде эъди: «То Ко-

ҳанронлик пайдо бўлди, кўп қаракандалик ва кўрқув бошланиб, улар умидсизликка тушиб қолдилар. Подшоҳ аскарларини бу аҳолисини қўриб, чўқур Фирқ қилдилар. Душман қийишлар қолганда, у кишининг муборак хотирларига келган нарсаси шу бўлдики, ҳамма амирлар, хонлар ва султонлар, катта ва кичик, баланд ва паст, қойиб кетган кишилар ҳамда бўйин тоғлаганлардан бошқа ҳамма қолганлар, бир жойда йиғилсинлар, деб буюрдилар.

ХАММАЛАРИ йиғилиб келдилар. Подшоҳ уларга қараб: «Шуни эснатишдан чиқармангиларки, ватанини ва шайбойиҳондан бизни неча ойлик қўл ақриб туртибди. Худо у кундан асрасин, агар аскаримиз бу манга енгилса (Худо бизни ҳимоя қилсин), биз қарларда қойиб кетамиз. Шайбойиҳон қарда, Ватанимиз қаерда? Иш ақибиллар ва беғоналар қўлига тушиб қолади. Аҳвол шундай экан, икки йўлдан бирини танда олиш керак. Агар душманини ўлдирсак, гоҳи бўлаимиз, агар ўлдирилсак, шайх бўлаимиз. Шу ҳар қилса тақдир ҳам бизникидир. Ишқини учур даражамиз ва олиғ мартабамиздир», — дедилар.

(Бу гапларни) ҳамма бир оғиздан қабул қилди. Подшоҳ, худо хоҳласа, то жону таннимизда охириги нафасимиз қолгунча жўрлашамиз, жон соқлиғи аманликда, агар шу гапдан қийишсак, хотинимиз талақ бўлади, деб Куршон билан қасам икдилар. Рано Санго жангидан икки кун Бурун подшоҳ ҳазратлари шароб ичишдан ва бошқа номуносиб ишларидан таъба қилган эдилар. Мардонлик, қийишлик, ҳамжиҳатлик билдирган тўрт ўз атоқли йигит ўша мажлисда подшоҳ тўфайли улар ҳам шароб ичишдан таъба қилдилар. Шароб ичишга қаран бўларди ҳамма тила ва кучиш бўларди, олтин пилваларини ва бошқа қийишлик ишларини сикириб қамбағал бечораларга бўлиб бердилар...

Тўққиз юз ўттиз учинчи йили жуқмоқ аввал ойда, сажар вақтида Сирни тоғининг эртангида Рано Санго билан жанг бўлди. Худонинг иноти билан подшоҳ ғалаба қозондилар ва гоҳи бўлдилар...

Бу ҳазарлардан кейин Бобур милод зафилашиб борарди. Қанча ўғли Олуғ милоднинг ўлимининг фаразиди, тоғри-тахт валаҳқиди-Худонинг оғир хасталигини ўзи сўнгги қулига зарба бўлди. У бу зарбадан қайта ўзгариб, 1530 йилнинг 26 декабрида оламдан ўтди. Халқ орасида подшоҳ ўлимининг ҳамма исёни тафриқа қўзғатган сабабидан Бобуршохнинг ўлимининг сир тутдилар, «Бобуршох тоғу тахти ўғли Муҳаммад Хумоюнга топириб, ўзи дараваллик йўлини туттиш деган хабар чиқардилар. Унинг жасоди Аградаги боғларнинг бирда тўпуроққа топирилди. Ораддан тўққиз йил ўтгач, унинг ҳокимини Қобулга қўйдилар.

Ҳиндистонлик олим Муни Лазл шундай баған эди: «Бобур кирк саккиз ёшда вафот этди. У ҳамма нарсасига жасорат ва ҳақорат ила эришди. Буюқ мағлубиятлар устига буюқ ғалабалари иморатини кура олди. Эшлиқда кўрган омадсизликларни ўрнига кейинчалик улғу омадлар унга ёр бўлди. Ниҳоят, у Ҳиндистон тарихида илгарч ҳеч қўрилмаган буюқ салтанатга асос солди. Бобурнинг буюқлиги ана шу сенонлар ила ўлчанади...».

«МЕН ИМ, БОБУР...»

Хуриш ДАВРОН

тирмоқ мақсадиде муҳолифларга қўмақлашган, ўз вақти-соатида кутган Муҳаммад Шайбойиҳон ҳам Самарқанд учун кураш майдонига кирди. Бундан кейинги Самарқанд учун бўлган жанглар Бобур милод билан Муҳаммад Шайбойиҳон ўртасида бўлди.

Бобур милоднинг қизи Гулбаданбегим «Хумоюннома»да эъди: «Соҳибқирон ҳазратлари (Амир Темур) замонидан то Фирдавс макон ҳазратлари (Бобур милод) замонигача ўтган султонлардан ҳеч қайсиси бу киши сингари нотинч бўлмаган. Ун икки ёшда подшоҳ бўлганлар. Тўққиз юз тўқсон тўққизинчи йил муборак рамазоннинг бешинчи кунини Фарғона вилоятининг пойтахти — Андижон шаҳрида (у киши номинга) хўба ўқилган.

Тўлиқ ўн бир йил давлатида Мовароуннаҳр ўлкасида Чингайи, Темурий ва ўзбек султонлари билан шундай жанглар ва мудофалар қилдиларки, уларнинг оминини тўла баён қилишга қалам тили оғиз ва нуқсонлидир.

ЖАҲОНГИРЛИК Бобид ҳазратини мис тортеган қедар машаққат ва хатарлар кам қишларига учраган. У Ҳазратга дуч келган уқубат ва хатарлар оз подшоҳларга дуч келган. Уч қайта Самарқандни қилин зури билан фатҳ қилдилар. Биринчи марта Подшоҳ бобом ҳазратлари ўн икки ёшда (аслида ўн беш ёшда) иккинчи мартада ўн тўққиз ёшда ва учинчи мартада эса йигирма икки ёшда эдилар. (Иккинчи олимпиада) олти ой давомиде Самарқандни соқлашга уриндилар, лекин мақсадларига ета олмадилар. (Чунки) Хуросондаги амалилари Султон Хўсейн милод тоғаро қаби Кошгарда бўлган тоғаро Султон Маҳмудхон ҳам ўрдам юбормадилар. Ҳеч жойдан маъда ва ўрдам келмегач, маънос бўлдилар.

Ана шундай вақтда Шоҳибекхон (Шайбойиҳон): «Агар ўз эгачиниз Хонзодабегимни менга берсангиз, орамизда сулҳ тузулади ва иттифоқчилик алоқалари ўрналади», деб айттизиб юборди. Олир Хонзодабегимни ўша хонга бериб, ўларнинг қайтишлари зарур бўлди.

Икки юз киши пийда, елқаларида чопон, оёқлариде чорик, қўлирида таъқ бўлган ҳолада, Бешар, худода, тавкилат қилиб, Бадахшон ва Қобулга қараб йўл олдилар.

Бу суларни баған Гулбаданбегим отаси йўлини «Бадахшон ва Қобулга қараб йўл олдилар», — дея жулда икхотирлиб айтди. Аслида Бобур милод Қобулга етгунча, Бир йилдан эъди Мовароуннаҳрда, у шаҳардан бул шаҳарга ўтиб, саргардонликда қолди. Энг охири Сўх томонларда кечган сарсонликдан сўнг бир ҳовуц йиғитлари билан тўғи бош ошиб ватанидан бош олиб кетди.

Хўсейн Байқороннинг қўлигига гулгула тушиб, Муҳаммад Шайбойиҳон билан жанг қилишга аҳд қилди. Бобур милод эъди: «Султон Хўсейн милод Муҳаммад Шайбойиҳоннинг дағфига азм-жазм қилиб, хоним ўғулларини тилапти, мен дағи Сайид Султон Али холибиннинг ўғли Сайид Афзални йибориб тилаб эди. Хуросон жиянини азият қилмоқ билга неча жикатдан лозим бўлди. Бир буним, Султон Хўсейн милоддек Темурбек ўрунча йўтувон улғу подшоҳ йиғиқ қилиб, атроф ва жағонбидан ўғулларини ва беқларини тилапти, Шайбойиҳондек гаганининг устига озим бўлганда, эл аёқ биле боргонда, биз бош биле боргайиб, эл таъқ биле боргонда — биз тош биле боргайиб».

Аммо афсуски, Бобур милод йўлда кетаянганда «Султон Хўсейн милод сувафот этди» деган хабар келиб, ёнган умид шами сўнди.

Хўсейн Байқороннинг вафотидан сўнг унинг ўғиллари оталарининг ўрнини олти ой ҳам сақлаб туролмадилар. Шайбойиҳон бошчилигидаги эллик минглик қўшин тўққиз юз ўн учинчи йили муҳаррам ойида Хиротни забт этди. Султон Хўсейн Байқороннинг ўғли Бадуруззамон милод Эронга — сафавийлар паноҳига қочди. Унинг қочшини Темурийлар сулоласининг Мовароуннаҳр ва Хуросонда тарих саҳнисидан тушиши бўлди.

Тарих тўққиз юз ўн олтинчи йил шайбон ойининг ўттинчи кунини (мелодий 1510 йилнинг 4 февралда) Муҳаммад Шайбойиҳон сафавийлар ҳукмдори Шоҳ Исмомил билан бўлган жангда, Марв яқинида ҳалок бўлди. Шоҳ Исмомил бу жангдан кейин, тўхтамай Қандаҳоргача босиб борди. Хирот шаҳри эса сафавийлар давлатининг иккинчи марказига айланди.

Гулбаданбегим «Хумоюннома»да эъди: «Шоҳибекхонни Шоҳ Исмомил ўлдирди», — деган хабар келди. Подшоҳ ҳазратлари Қобулни Носир милодга бериб, ўзлари аҳли аёллар ва фарзандлари: Хумоюн, Мехр-жаҳонбегим, Борбўл милод, Масу-ма Султонбегим ва Мирзо Камронларни олиб Самарқандга кетдилар.

Шоҳ Исмомилнинг ўрдами биле Самарқандни қўлга киритдилар ва саккиз ой давомида бутун Мовароуннаҳр у кишининг ҳукмронлиқлари остида бўлди.

Ҳафиз Таниш Бухорийнинг баёнича, Шайбойиҳон Бобур милоднинг эгачиси Хонзодабегимнинг талақ қилиб сайидларидан бирига хотинликка берган эди. Шайбойиҳон халок бўлган Марв жангиде Хонзодабегим сафавийлар қўлига тушди. Сўнг Шоҳ Исмомил ақри билан ур изат-иром қўрсатилиб, Қобулга—Бобур подшоҳ ҳузурига жўнатилди. Уни кузатиб борган элчи келишув ва халқорлиқни ўз ичиде олган хат ва хабарини ҳам Бобурга етказди. Бобур подшоҳ Шоҳ Исмомил мактуби билан танишгач, ўз амаквачаси Хонмирзо ибн Сул-

Убайдуллохон Жонибек Султоннинг маслаҳати билан икки минг олти юз киши билан чўл тарафдан, Еттиқудуқ билан келиб, Бухорога ҳужум қилди. Бобур кирк минг аскар билан Бухоро томонга олтанди ва Бухоронинг фарбий томонидан жоиллашган Қўли Малик деган жойда Убайдуллохон қўшинига мубоқиб бўлди ва енгилди. Бобур бир неча сенонли одами билан қочиб Хўсор томонга кетди. Бу воқеа саккиз юз ўн саккизинчи йил сафар ойида (1512 йил апрелда) содир бўлди.

САМАРҚАНД Убайдуллохон қўлига ўтди. Бу воқеа юз берган кунини Хожа Мавлоно Исфохоний Убайдуллохон номини жума хўтбасига қўшиб ўқиди.

Аммо, шайбойиҳон сулоласининг тартиби ва муқаррар дастури шундай эдики, катта оғалари ва улғу хешлари ҳаёт экан, кичиклари подшоҳлик тахтига қадам қўймасди. Шунинг учун ҳам Убайдуллохон Туркистондан келган амакиси Қўқичихонни Самарқанд тахтига ўтказиб, ўзи Бухоро томонга юзланди. Қўқичихон Абубайиҳон билан Мирзо Улуғбекнинг қизи бўлиши Роба Султонбегимнинг фарзанди эди. Тақдирнинг йўлини деб шуни айтса-диқ керак... Бирок, Бобур милод чархи қарқаторининг бу ишига бефарқ қараб ўтирмади. У ана Шоҳ Исмомилга одам юбориб, кўмақ сўради. Шоҳ Исмомил ўзининг бош амри, ҳақри қаттиқлиғи билан «қоразоли» деб сифатланган Нажиmiddон Соний бошчилигидаги олти миңлиқ қўшинини ўрдамига жўнатди. Нажиmiddон Соний Мовароуннаҳрда бўлиб йиғилиб, шаҳарлардан қирғинлар уюштириб, Бухоро Ғиждувонига бача бостириб борди. Худди шу ерда етганда икки қўшин бир-бирига мубоқиб бўлди. Жангда шайбойиҳонлар голиб чиқдилар, Нажиmiddон Соний калласини танасидан айириб, найзага илдилар.

Бу мағлубият Бобур милод дилидаги Самарқанд тахтини қўлга киритиш умиди илдизига болта урди. Гулбаданбегим эъди: «Ана-уқаларнинг ноаҳилиги ва мўғулларнинг душманлиғидан Қўли Маликда Убайдуллохондан шикаст едилар ва ортиқ у вилоятда тура олмадилар. Сўнг Бадахшон ва Қобулга йўл олдилар. Шундан сўнг яна Мовароуннаҳрни қўлга киритиш хавлини тамоман қўрилган чиқариб ташладилар».

Йиллар ўтиб, қураётли ва шавқатли салтанат эгаси бўлганда, қизи Гулбаданбегим «қўнғилдан чиқариб ташладилар» деб айтган Самарқанд хавли ва айрилик алами Бобур милоднинг энг сўнгги кунгача тарк этмади. Айниқса, шу хавлга етиш истағиде қўнғилни уринишга йўл қўйган ҳаттоликларини ўйлаганда, юрак-бағри сирқираб огирди. Мана шундай аламли давларнинг бириде, Аградаги Зарафшонбоғдаги йўшқала ўтириб, умридаги энг қайғули ва маҳзун сатрларни битди:

Толёй йўқи жонимга бололи бўлди. Ҳар ишқини айладим, ҳаттолиғ бўлди. Ҳар ишқини айладим, ҳаттолиғ бўлди. Ҳар ишқини айладим, ҳаттолиғ бўлди.

«ТЕРМИЗЛИК ШОИР БУ» ДЕСАЛАР БАСДИР...

...Чўқайтган одам жон талвасида ҳалоскорнинг ҳам гарқ этиши мумкин. Шу вақдан унга қўл узатмайдилар. Яқин йўлатмай, амасдан қирқоқ томон тегиб кўтарадилар чўқайтган одамни. Халоскорнинг бешафқат, аммо бирдан-бир хавфсиз йўли шу!

Теша акамиз умрида бирон тегиб кўрмаган, фақат қўл узатишни билмаган бағри кенг инсон эдилар. Дунёнинг ишларини қарангки, келиб-қелиб у кишига шу феъллари панд берди: суюкли қизларини қўтқазган деб ўзларини сувга ташлаганларида, эҳтиёт чорасини кўришни унутдилар...

73-йилнинг саратонда юз берган бу машғулу фожиа ҳали-ҳали юракларини ўртади. На чора? Умумининг ҳақиқати имон келтирмоқ бандасига ҳам қарз, ҳам фарз. Таскин шукни, Теша акамиздан яхши от қолди. Ғафур Ғулумдан отахон шoirлар, Иzzат Султон, Озод Шарафидди-

новдай қилни қирқ ёради-ган мунаққидлар назари тушган ижод қолди... Хазрат Алишер Навоий «Насойим-ул-мухаббат» рисолаларида «сулуғ шайхларидилар» деб таърифлаган Ҳаким ат-Термизий, буюк муҳаддис Абу Исо Термизий, мавлоно Жалолиддин Румийнинг маънавий падари Саид Бурхониддин Термизий, Адиб Собир Термизий ва бошқа биз билган-билмаган неча термизийлар қаҳшатида мити-ти юлдуз бўлиб Теша акамизнинг муборак номлари ҳам порлади. Зеро, бу камтар инсоннинг Сурхондарё маданият ривожига қўшган ҳиссасини асло унутиб мумкин эмас. Термизлик маърифатчи сайидлар, қолаверса, замондош устозлари Ғайратий, Миртемирлар изидан бориб Теша Сайдалиев Сурхондарёда ўзига хос адабий мактаб яратди. Менгзиё Сафаров, Шафқат Раҳматуллаев, Болта Ериев, Усмон Азим, Эркин Аъзам,

Тоғай Мурод, Нодир Норматов ҳамда каминанинг адабиётдаги илк қадамлари ушбу мактаб остонасидан бошлаган. Мағзи тўғи, те-рақ, самимий шеърлари билан аллақачон ўз ўқувчиларини топган Мирзо Кенжабев, Сирожиддин Сайид, Эшқобил Шукур, Гуландом Тоғавалар ҳам бевосита бўлмаса-да, бевосита устоз яратган адабий сарчашмалардан баҳраманд бўлганлар. Бинобарин, уларни ҳам Теша Сайдалиев шогирдлари, десак янглишмаймиз.

Истиқлолни кўриш nasib этмаса-да, истиқлол учун яшган Теша акамизнинг руҳи поклари ҳали кўп авлодларга мададкор бўлиб, уларни янги-янги маънавий жасоратларга даъват этади.

Иншооллоҳ, Термизийлар чирогои ўчмагали..

Муҳаммад РАҲМОН, шoir.

СУРАТДА: Теша САЙДАЛИЕВ (ўртада) бир гуруҳ сурхондарёлик ёш ижодкорлар даврасида. Сурат 1966 йилда олинган.

• Китоб жавонингизга ТИЛДАН ДИЛГА ЙЎЛ ТОПИБ

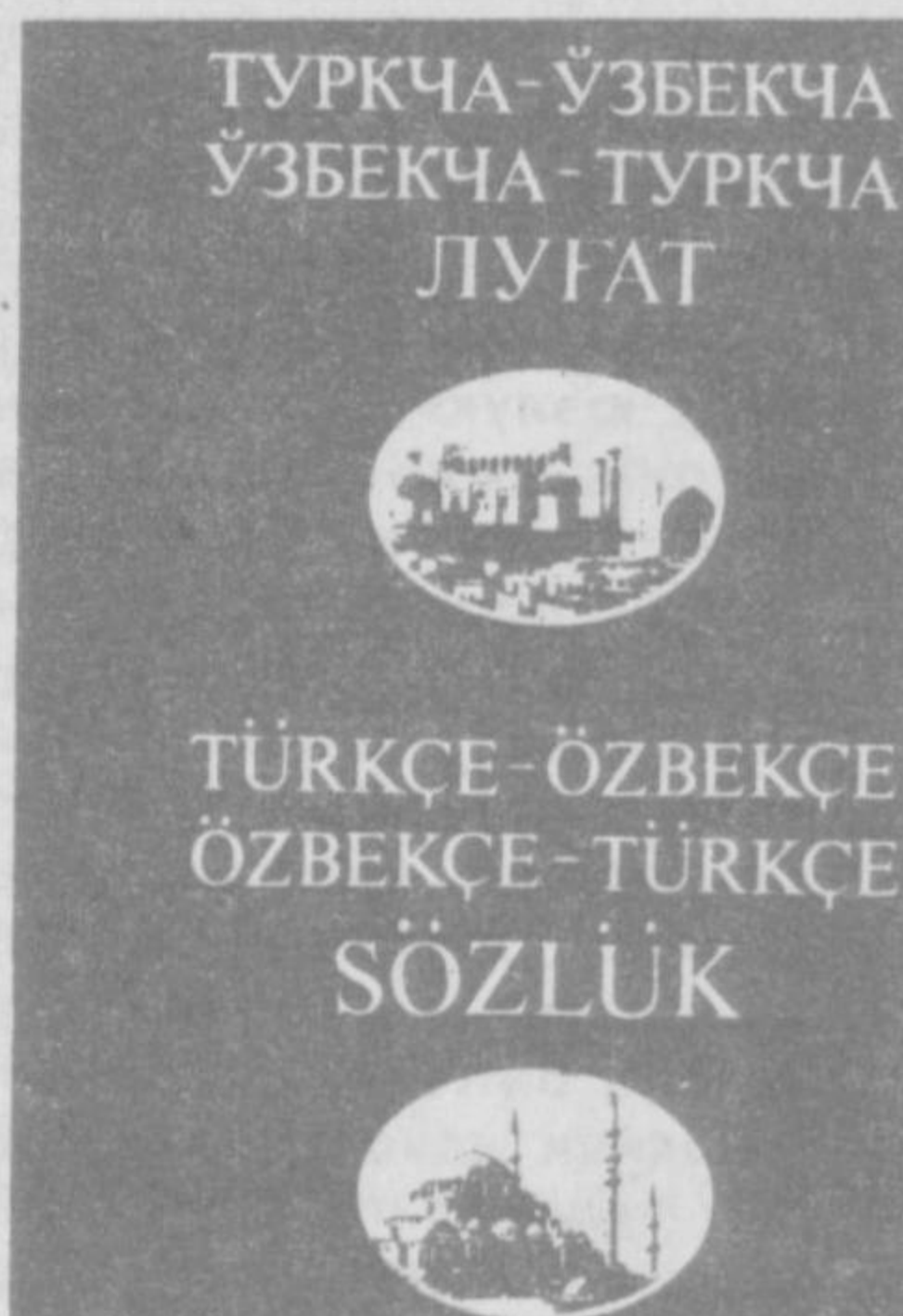
Республикамиз истиқлолга эришган, хорижий мамлакатлар билан иқтисодий сийёсий ва маданий алоқалар кўлами тобора кенгайиб бормоқда. Узоқ-яқин ул-калар билан бевосита мулоқот олиб бориш эҳтиёжи турли хорижий тилларни ўрганишга бўлган талабни кўчатириб юборди. Хусусан, тарихан бир-бирига яқин халқлар ўртасидаги алоқалар теранлашиб, кенг турмушнинг тобора кенг жиҳатларини қамраб ола бош-лади. Ана шу омиллар турли-туман луғатлар, сўзлаш-гичлар ва тил ўрганишга доир қўлланмалар зарурли-гини шарт қилиб қўйди.

Яқинда Ғафур Ғулум номидаги Адабиёт ва санъат нашриятида чоп этилган «Туркча-Ўзбекча, Ўзбекча-туркча луғат» халқимизнинг хусусан, мутахассислар-нинг турк ва ўзбек тилла-рини ўрганишга бўлган эҳ-тиёжларини қондиришга хизмат қилади. Луғатнинг туркча қисми туркиялик мутахассис Эртургул Паман, ўзбекча қисми ва филология фанлари доктори, профес-сор Низомиддин Маҳмуд томонидан тайёрланган.

«Туркча-Ўзбекча, Ўзбекча-туркча луғат» тахминан 12-13 минг сўзни ўз ичига олган бўлиб, унинг афзал-ликларидан бири шундаки: биринчи устулда сўз, ик-кинчи устулда шу сўзнинг тўғри ўқилиши (транскрип-цион белгилар воситасида) ва учинчи устулда сўзнинг маъноси кўрсатилган. Қў-ғина ўриларида сўзларнинг фанат бир эмас, балки ик-ки ва ундан ортиқ маъ-нолари изоҳланган.

Луғатнинг иккинчи этили-шига «Сартурк» ва «Турк-диль» ширкатлари ната ҳисса қўништи. Янги йўлда-ги 2-босмаҳона жамоаси эса уни бекирим ва чиро-ли чоп этди.

Хуллас, бу луғат Тур-кия—Ўзбекистон дўстлиги ва қардошлигига, қолавер-са, буюк турк дунёсининг янгида ривож топишига ўзига хос ҳисса қўшиши шубҳасиздир.

Хуллас, бу луғат Тур-кия—Ўзбекистон дўстлиги ва қардошлигига, қолавер-са, буюк турк дунёсининг янгида ривож топишига ўзига хос ҳисса қўшиши шубҳасиздир.

Теша САЙДАЛИЕВ
СЕН ВА МЕН

Мана, тонг ҳам кундан
Сен ҳақда ўйлаб,
Эй, шаҳрим, ардоқим, она Термизим!
Бу тонг ҳам бахтлиман мадҳингни қуйлаб,
Эй барқут либосли, юзи киримизим!
Хай-ла сайр этсам кечларингда,
Хайла айланиб кетаман ўзим.
Тошқин нур дәрси — кўчаларингда
Юракдан шеър бўлиб қуйлар сўзим.
Безинда яшган ҳар гул, ҳар широк
Баҳорий тошқинлар барар завқинга,
Кўсингда порласа янги бир чирок,
Кўйиб қўнган қаби бўлар қалбимга.
Ҳар кун бир қарич бўй чўзган чоғинг,
Тоғлар ҳавосдай очилар баҳрим.
Кенгайгани сайин иссиқ кўчюғинг,
Кенгайиб борадим менинг ҳам бағрим,
Келажак қаршимда, вақт билан жангда,
Ишчинг болғасидан сачраса учқун,
Бир фарзанд туғилса қай бир хонангда,
Менинг уйимда ҳам байрам ўша кун.
Фарзандлик бурчим деб ўчман қаламга,
Ватан хизматига бўлса парвозим,
Шуҳратинг ёйилса агар олмага,
Билгинки, янгради менинг ҳам созим.
Сенсиз ҳеч нарсасиз менинг менингим,
На шуҳрат, на олтин менга ҳавесиз.
Шеъринг базиларда эслашиб номим,
«Термизлик шoir бу», десалар бесдир!

**ҚАРЗИМ ВА
АРЗИМ**

Яна нечун
Ўқ еган қушдай
Жонсаракан, айт-чи, юрагим!
Бўлсанг ҳамки кичик бир лушдай
Бағринда-ку тоғдай тилагим.
Узим кўрди
Врач ошмак ҳам
Сени тинглаб, оқарди рангим.
Наҳот, мангу бўлмасанг ҳамдам,
Наҳот, тинар зарбинг жарангим!
Ўтнаман, толима, юрагим,
Ярим йўлда толдирма мени,
Бағринда-ку тоғдай тилагим.
Ярим йўлда қолдирма мени.
Келганимдан бери дунёга
Она ердан қарзим жуда кўп,
Ухшамангиз бир бевафого,
Сенга айтар арзим жуда кўп.
Гулларинга қўнган шабнамим,
Тупроғига босган қадамим,
Мевасининг бўсдай тавийи
Жонимга жон дўсту ҳамдамим,
Дунёимизни поклайдиган дег,
Юракларда ёққан маъийи,
Фозаларинг мениг бир йўлда
Ҳиллатратган нури байроғим...
Барн учун, билки қўй, қалбим,
Она-ердан қарзим кўп ҳали.
Қарзим узмай туролмайман жим,
Сенга айтар арзим кўп ҳали...

БИР ТЕНГДОШИМГА

Бизни туққан муҳтарам она
Туғилмаган фақат бизни деб,
Бўлса ҳамки яқин-яқон,
Туғилмаган фақат бизни деб.
Ризо бўлса, дея, у биздан,
Дунёимизга берамиз оро.
Лекин меҳру дийдоримиздан,
Баззан маҳрум она бечора,
Сафарларга бўлсақ равона,
Эпитаф ҳузур-халоват,
Минг ҳайда ёнадим она.
Ололмасдан икки энлик хат.
Висол дамим...
«Ўзайимиз шу зум —
Она учун олтин кезларим,
Ўзи берган нури табассум,
Ўзи берган ширин сўзларим,
Айбимизга қирормиз, балли!
Аҳён-аҳён ноимамиз жим.
Лекин дилга бериб тасалли,
Дейман: «Кўпдир ишим, ташвишим»,
Она учун икки дунё бор:
Бир — фарзанд, бири — бу ҳайт.
Пайти келар,
Шу оназор
Кўзим юмар ҳайдан ҳайот!
Уша дамда
«Келсанг-чи қайтиб,
Онажоним, умрим офтоби,
Қадрингга мен етолмайман», деб
Кийнамасини виқдон азоби.

ДУСТИ КЕТИБ ҚОЛДИ

Дўстим қошман,
Қувиллаб қолди, оҳ, дўстимнинг ўйи,
Киприги титради алам бийдан,
Тоғдай мағрур боши эгилди қўйи.
Юзлари оқарди бамисоли бўз,
Уҳ тортса,
Нафаси ўт эди шу дам.
Айтсун,
Айтолмадим бирор илиқ сўз,
Юм-юм йиғлар эди
Менинг қалбим ҳам.
Майли,
қалб йўқликка негсин тўғайиб,
Совуқ лоқайдликни тўғай олмас,
Дўстим кўнганда кўлмас тошиб,
Дўстим йиғлаганда йиғлай олмас.

БУЮКЛИК

Тоғ борки,
Тоғидир миллирд юлдузлар,
Минг йиллар ўтса-да ҳамон басаялат,
Кўксидан тош қотган қадимий музлар
Ва тоғ-тоғ муз узар мангу қор фиқат.
На бир жонзот ундан толар қароғоҳ,
На бир бош кўтарар майсаю гнёт.
Олида
Саҳролар бўлса ҳам ташна,
Бағридан йўл олар на бирор чашма.
Бунн буюклик деб атар алғамин,
Шунда бўғилгандай бўлар нафасим.
Тоғ борки,
Йилдан-йил букчавар қадди,
Бағрида не бўлса, бахш этар элга.
Элга элман деса, синади ҳадди,
Умри ҳам чўзилмас балки юз йилга.
Балки бир тубсиз жар бўлади ўрни,
Қора тупроқ билан тўлади ўрни.
Аммо бу қисматдан қолмас дод, йини,
Ҳаёт кўри бўлиб қопар борини!
Бундай буюкликдан баҳра олмас ким!
Шундай тоғ умрига келар ҳавасим.

ФАРЗАНДЛАР ТАБРИГИ

Азиз падарибизрукворимиз ЗАРИФ ота ва меҳ-рибон волидан муҳтарамимиз ДИЛОРМОН ҲИДО-ЕВлар!
Сизларни табаррук 60 ёшга тўлганлигиниз билан чин юракдан муборакбод этамиз. Умр буйи ҳалол меҳнат қилиб, биз фарзандларингизни авайлаб-асраб, вояга етказганлигиниз учун Сизларга таъзим қиламиз. Илоҳим, бахтимизга доимо соғ-саломат бўлингилар!
Қамоли эҳтиром билан фарзандларингиз ШАРОҒЖОН, ШОҚИРЖОН, ЗУЛҒИЯ, РҲУ-ЗОРА, ЗОЖИРЖОН, ЗУҲРА.

Ўзбекистон овози
ХАРЧИНОМА
ҚУТЛОВ

ФАРЗАНДЛАР ТАБРИГИ

МАНГУ ЎЧМАС АЛАНГА

Билмадим, ром этиб жону жаҳоним,
Дилга қачон тушган бу ўт-яланга.
Эҳтимол, тушандир туғилган оним
Илк бир харорат индириб танга.
Е ерин илк дафъа босган кезимда,
Тупроқдан ўтган-у, ловиллаб ёнган,
Шуъласи ўйанган юз ва кўзимда,
Онажоним, балки, шундан қувонган.

СЕНГА, ИЛҲОМ ПАРИСИ

Шеъринг тўплам кўрса ўғлим ҳам
Дейди: «Йўқ-ку дадамнинг номим». Сенга, жоним, онай қалб сирин,
Шеър дәрсиш қолмай четиди.
Хасталикнинг эилдай занжирин
Суя қилурман ишқинг ўтди.
Ранжитмасан сендек динбарин,

СЕНГА, ИЛҲОМ ПАРИСИ

[Зар қадрини зарғар қадрлар].
Кундузлари улаб тунярини,
Тонг нуридай оқар сатрлар.
Розимасан сатрлар умри
Умри билан бўлса баробар.
Олисларни эритсин нури,
Олисларни этин мунаввар.

СЕНГА, ИЛҲОМ ПАРИСИ

Ловиллар—жавзаде кўрагим тутсам,
Боботогдан эсан муздак шомлоқ.
Ловиллар—борлигим бутуқ унутсам,
Умримин ардоқлаб сўймас нурида,
Мангулик табассум ёнган юзимга.
Бу—Ватан ишқидир!

СЕНГА, ИЛҲОМ ПАРИСИ

Қалб тинса,
меросидир ўғни-қизимга.

Соғлом авлод учун

НАЖОТ МАСКАНИ

— Билмай юрарвериман,
дег. Узимизда даволашди-
даволашди, бўлмади. Қу-
логимга чалинган, Тош-
кентдаги хирургия инсти-
тутидан даво топсан, де-
ган сўз менга тасалли бўл-
ди. Излаб-излаб шу ерни
топиб келдим. Мана, худода
шунур, операциядан ҳам
чиқдим. Насиб бўлса он-
дай бўлиб уйга қайтганим...
(Сўзбадган).

Аксариyat беморларга шу
истаклар ёр бўлади. Фа-
қат истақларнинг Бизнинг-
ча, фақат истақларнинг ўзи
намлик истақ керак. Аввало
бу шифохонада ажойиб, фав-
қуллода истеъдодли шифокор
жарроҳлар авлоди етишиб
чида.

Бу даргоҳда юзларча ма-
лакали жарроҳлар ижод қи-
ладилар. Айнан ижод қи-
ладилар, деган сўз шу ўринга
мо тўшади: яъники, улар
фақат ишлабгина қолмайдил-
лар, балки ижод қиладилар.
Ахир, инсон ҳаёти учун ну-
ратиб, дардин қандай ту-
затиш, қирқин деган сўзнинг
ўзига ижод қилиш маъноси
этакди-ку. Биз ханжонга бе-
рилиб, ўқувчин бу даргоҳ-
нинг номи билан таништи-
ришни унуттимиз. Ўзбеки-
стон Фанлар академиясига
қарашли республика жар-
роҳлик маркази. Ушбу мар-
казнинг раҳбари, шифокор

жарроҳлар йулбошчиси Во-
сит Воҳидовдир.

Ҳар бир соҳанинг ўз етак-
чиси бўлади. Ҳар бир жой-
нинг ўз қатъиси, зўри бўла-
ди. Ҳар бир гуруҳнинг ўз
оқили, доноси бўлади. Бу
табиат қонуни. Айтиш мум-
кинки, Восит Воҳидович
тибиёт соҳасида, тибиёт-
нинг ҳам энг теакор жаобҳа-
си — жарроҳлик борасида
етақчидир.

Восит ака отқили жар-
роҳ, Ўзбекистон Фанлар
академиясини академиги, тиб-
биёт фанлари доктори, про-
фессор, Ўзбекистонда хиз-
мат кўрсатган фан аربоби,
яна ҳақли равишда шу ну-
қтан қайд қилиш мумкин.
Ўзбекистондаги йирик жар-
роҳлик мактабининг асосчи-
си...

— Устознинг республика-
мига, халққа қилган хиз-
матларини санаб адо қилиб
бўламайди, — деганида ис-

теъодли жарроҳ Жамшид
Исмоилов нечоғли ҳақдир.

У республикамизда би-
ринчилардан бўлиб юрак ва
томир касалликларини жар-
роҳлик йўли билан даволаш
масаласини ҳал қилишга ки-
ришди ва бу масала ўзи
етақчилиқ қилаётган шифо-
хонада муваффақиятли ечил-
ди.

Республика учун ангио-
хирургия хизматининг нақ-
длар катта оқаллигини ҳис
қилган олим томир жарроҳ-
лигини йўлга қўувчилардан
бири бўлди. Олим яна рес-
публикада микрохирургия
хизматини ташкил этди —
ҳозирда бутун Марказий
Осиёда яшовчи аҳолига хиз-
мат кўрсатадиган республи-
ка Микрохирургия маркази
ишлаб турибди.

1960 йиллардан бошлаб
олим юракда қилинадиган
турли жарроҳлик ишларини
муваффақиятли амалга оши-

риб келмоқда. Восит Воҳи-
довни ҳақли равишда кенг
миёсдаги жарроҳлик қоби-
лиятига эга деб айтиш мум-
кин. Унинг ўпка, юрак, қи-
зилўнғач, ошқозон, ичак
йўллари, шоҳтомир, томирда
қилган жарроҳлик ишлари
минглаб одамларни ҳаётга
қайтарди.

У киши ва шогирдларини
тибиётнинг, жарроҳликнинг
турли жаҳалларига қилаёт-
ган илмий тадқиқотлари ҳар
қанча мақтовга сазовордир.
Шунингдек, Восит ака олим,
шифокор юзлаб илмий иш-
лар муаллифидир. Юзлаб
тадқиқотлар нашрлари унинг
таҳриридан ўтди. Акаде-
микнинг қўл остида М. Н.

Ғизаев, И. А. Раббулин, Л.
Г. Хачиев, Б. Л. Гамбарин,
П. М. Ҳамидов, Ю. И. Ка-
лиш каби йирик олимлар
докторлик, қирқча яқин олим
момозлик илмий даражалари
барини академикнинг шогирд-
лари... Уларнинг бари аjoy-
иб шифокорлар... Шифо-
хона жарроҳхоналарида ин-
сон ҳаёти учун қизган. Оси-
натиқ, умидвор кўзлар. Эса-
тонада ҳаётга муштоқ киши-
ларнинг илмийли назари,
Шифохона жарроҳхоналари-
да ҳаётга қайтган кишилар
юраги тегиб турибди.

Маъсума АҲМЕДОВА.

**ТОШКЕНТДАГИ ОМБОРХОНАДАН
ЯНГИ ЙИЛ БАЙРАМОЛДИ СОВҒАЛАРИНИ
СОТИБ ОЛИШИНГИЗ МУМКИН**

Жумладан, Германия ва Голландияда ишлаб
чиқарилган спиртли ичимликлар, Италия шампан
виноси, «РЕЛЕ» кофеи Сизнинг Янги йил дасту-
рхонингизни бежайди.

Мазкур товарлар 1993 йил сўмига ёки долларга
Россияга пул ўтказиш йўли билан сотилади (пул
тўлашининг бошқа турлари ҳам қўлланилиши
мумкин).

Россияда бизга пул маблағи зарур. Ўзбекистон-
да Сизнинг ҳисобингизга Россиядаги ҳаққа нис-
батан фойдали шартларда тўланади. МДҲ буйича
лицензияга эга бўлган ҳар қандай маҳсулот
(чойшаблар, вино ва ҳоказолар) харид қиламиз.
МУРОЖААТ УЧУН ТЕЛЕФОН: 45-55-65.

ДИҚҚАТ!
1-АВТОБУСЛАР
САРОИҒА

БОШ МЕХАНИК, БОШ
ЭНЕРГЕТИК, ЭЛЕКТРО-
МОНТЕРЛАР, АВТОСЛЕ-
САРЛАР (иш ҳақи —
ишбай ва кўчубоғли),
АВТОБУС ҲАЙДОВЧИЛА-
РИ (иш ҳақи — 160—180
минг сўм)

ИШГА ТАКЛИФ
ЭТИЛАДИ

МАНЗИЛГОҲ: Тошкент
шаҳри, Ҳамза району, Зебо
Шамшидинова кўчаси, 3-
уй. Телефон 90-28-91.

**ЎТГАНЛАРНИНГ
ОХИРАТИ
ОБОД БЎЛСИН**

Ўзбекистон Матбуот қўмита-
сининг «Ўзбеки» бирлашма-
си жамоаси бирлашма Бош
директори муовини Ҳамдам
Файзиёвга умр йўлдаш

Муқаддам
ФАЙЗИЕВНИНГ

вафоти муносабати билан
чўқур таъзия наҳор этеди.

«ЎЗБЕКИСТОН ОВОЗИ»

МУАССИС:
ЎЗБЕКИСТОН ХАЛҚ
ДЕМОКРАТИК ПАРТИЯСИ
МАРКАЗИЯ КЕНГАШИ

Бош муҳаррир: Азим СУЮН.

Таҳрир хайлати: Абдулла ОРИПОВ, Абдулҳафиз
ЖАЛОЛОВ, Азиз НОСИРОВ, Аслимадин БОЛИЕВ (масъул
котиб), Зияд ДАВРОНОВ, Исмоил СУҒУЛОМОВ, Карим-
жан РИХСИЕВ, Миршароф МУҲСИМОВ, Олим-
жан НАЗАРОВ, Тўхтамурад ТОШЕВ (бош муҳаррир
ўринбосари), «Осиё бозори» иловаси учун масъул),
Шоқисмон ШОИСЛОМОВ, Шуҳрат ЖАББОРОВ (бош му-
ҳаррир ўринбосари).

Масъул ишлари ва партия ҳаёти бўлими — 33-21-43.
Иқтисодий бўлими — 33-47-80, 32-54-27.
Парламент фаолияти ва ҳуқуқ бўлими — 33-54-55, 32-26-70.
Адабиёт, фан ва маданият бўлими — 33-07-20, 32-57-19.
Хатлар ва оммавий ишлар бўлими — 33-11-49, 33-76-04.
Ахборот ва спорт бўлими — 33-12-56, 32-55-16.

Тижорат, эълонлар — «Осиё бозори» редакцияси —
33-41-89, 32-55-70, 33-38-55, 32-54-12.
Шароф Рашидов фонди — 33-34-69, 33-20-36.
Қабулхона — 33-65-45, 32-55-15.

ВИЛОЯТ МУХБИРЛАРИ

Анджонда — 4-48-85;
Бухорода — 3-96-12;
Гулистонда — 2-26-22;
Жиззажда — 3-46-24;
Навоийда — 3-74-76;
Наманганда — 6-43-43;

Нукусда — 4-44-62;
Қаршида — 5-25-79;
Кумўртонда — 52-624;
Самарқандда — 35-22-90;
Урганчда — 6-72-60;
Фарғонада — 6-37-16.

●Рўйхатдан ўтиш тартиби № 000120.
Газета офсет усулида А-2 форматда босилади.
Ҳажими 3 босма таблок.
Босмига топшириш вақти — 21.00.
Г-687, тир. 22095. топширилди — 21.00.
Навбатчилар: К. РИХСИЕВ, Э. ЭСЕРГАДНОВ.

МАНЗИЛИМИЗ:
700083. ТОШКЕНТ,
ГСП, МАТЕУОТЧИЛАР
Кўчаси, 32-уй.